

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Valentin Pușcaș împotriva lui Leonid Tîron

(încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată)

împotriva deciziei din 27 mai 2026 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-811/25

NR. PIGD 2-22126733-01-2ra-10122025)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.

Judecătoria Soroca, sediul Florești (jud. S. Bucur)
Curtea de Apel Nord (jud. E. Grumeza, N. Cosaș, I. Parii)

10 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Leonid Tîron,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Ion Munteanu,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 august 2022 Valentin Pușcaș a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Leonid Tîron cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii a indicat că în baza recipisei din 2 noiembrie 2012, i-a acordat pârâtului servicii de recoltare a porumbului. Conform recipisei, întocmită și semnată de către Leonid Tîron, ultimul și-a asumat obligația să achite în termen de 1 lună pentru serviciile acordate suma de 75 650 de lei. Însă, până la momentul de față, pârâtul nu a executat obligația asumată și nu a achitat suma de 75 650 de lei, eschivându-se cu rea-credință de la plata serviciilor acordate.

3. În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 20 mai 2022 în adresa pârâtului a fost expediată o notificare, prin care s-a solicitat achitarea datoriei în termen de 7 zile calendaristice, însă, în termenul acordat datoria nu a fost stinsă.

4. Reclamantul a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a datoriei în sumă de 75 650 de lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2269,50 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

5. Prin hotărârea din 27 iulie 2023 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Valentin Pușcaș.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

6. La 11 august 2023, Valentin Pușcaș, reprezentat de avocatul Roman Ocerednîi a depus apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin decizia din 27 mai 2025 a Curții de Apel Nord a fost admis apelul declarat de Valentin Pușcaș, reprezentat de avocatul Roman Ocerednîi, s-a casat hotărârea din 27 iulie 2024 a Judecătoriei Soroca, sediul Florești, și s-a emis o nouă

hotărâre, după cum urmează: s-a admis acțiunea depusă de Valentin Pușcaș. S-a încasat de la Leonid Tîron în beneficiul lui Valentin Pușcaș, datoria în mărime de 75 650 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 2269,50 de lei.

8. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că obiectul litigiului îl constituie încasarea datoriei în temeiul recipisei din 2 noiembrie 2012, prin care Leonid Tîron a recunoscut că datorează lui Valentin Pușcaș suma de 75 650 de lei pentru recoltarea porumbului, obligându-se să o restituie în termen de o lună.

9. Instanța de apel a apreciat drept eronată concluzia instanței de fond potrivit căreia recipisa nu poate constitui temei pentru încasarea datoriei din cauza imposibilității identificării certe a părților și a pretinsei lipse de claritate a obligației asumate.

10. Instanța de apel a reținut că recipisa corespunde exigențelor de fond și de formă, fiind scrisă și semnată personal de intimat, iar din conținutul acesteia rezultă fără echivoc identitatea părților, natura prestației, cuantumul datoriei și termenul de executare. Chiar dacă nu sunt indicate toate datele de stare civilă, părțile sunt determinabile și identificabile fără echivoc, iar deținerea originalului recipisei de către reclamant confirmă existența raportului obligațional.

11. A mai reținut că recipisa constituie un act juridic de recunoaștere a datoriei, prin care debitorul a confirmat atât existența serviciului prestat, cât și acceptarea prestației efectuate, indicând expres că suma este datorată pentru recoltarea porumbului. În aceste condiții, pretinsa lipsă de claritate a actului juridic nu poate lipsi creditorul de dreptul său, atât timp cât debitorul a consimțit expres asupra serviciului prestat și a sumei datorate.

12. Totodată, instanța de apel a luat în considerare materialele acumulate în urma plângerii adresate Procuraturii raionului Florești, din care rezultă că Leonid Tîron a confirmat efectuarea lucrărilor de recoltare pe terenul său în anul 2012 și a recunoscut că recipisa a fost scrisă de el personal. De asemenea, la dosar nu există probe veridice și incontestabile care să confirme achitarea datoriei către reclamant.

13. În aceste circumstanțe, Curtea de apel a constatat valabilitatea recipisei din 2 noiembrie 2012 și existența obligației pârâtului de a achita suma de 75 650 de lei pentru serviciile prestate de reclamant, apreciind acțiunea ca fiind întemeiată și susceptibilă de admitere integrală.

14. Având în vedere admiterea integrală a acțiunii, instanța de apel a dispus și încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată în sumă de 2 269,50 de lei.

15. În concluzie, Curtea de apel a reținut că instanța de fond nu a elucidat pe deplin circumstanțele relevante ale cauzei, a apreciat eronat probatoriul administrat

și a interpretat greșit normele legale aplicabile, motiv pentru care apelul a fost admis, hotărârea primei instanțe a fost casată, fiind pronunțată o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii formulate de Valentin Pușcaș.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 10 noiembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, Leonid Tîron a depus recurs împotriva deciziei din 27 mai 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

17. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurentul a menționat că instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 385 și art. 386 din Codul de procedură civilă, întrucât nu a constatat existența unor circumstanțe care să justifice casarea hotărârii primei instanțe. Instanța de apel a apreciat greșit materialul probator și a interpretat eronat normele de drept material, pronunțând o soluție neîntemeiată.

18. Recurentul a indicat că litigiul are caracter civil, iar acțiunea a fost înaintată după expirarea termenului general de prescripție extinctivă. Recipisa din 2 noiembrie 2012 prevedea obligația de restituire a sumei de 75 650 de lei în termen de o lună, astfel încât termenul de executare a obligației a expirat la 2 decembrie 2012, iar termenul de prescripție a început să curgă de la această dată.

19. În opinia sa, dreptul reclamantului de a solicita executarea obligației s-a prescris la 2 decembrie 2015, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la 29 august 2022, după expirarea termenului legal.

20. Totodată, recurentul a susținut că instanța de apel a aplicat greșit prevederile referitoare la întreruperea cursului prescripției extinctive, reținând în mod nejustificat că plângerea depusă la Procuratura raionului Florești și materialele acumulate în cadrul examinării acesteia ar constitui o recunoaștere a datoriei. Declarațiile sale au vizat exclusiv faptul prestării serviciilor de recoltare și existența unor relații contractuale între părți, fără a reprezenta o recunoaștere a unei datorii neachitate.

21. De asemenea, recurentul a invocat caracterul arbitrar al deciziei instanței de apel, susținând că aceasta nu conține o motivare suficientă și nu explică în mod clar aplicarea normelor de drept la circumstanțele cauzei. În acest context, a făcut referire la dispozițiile art. 432 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, apreciind că decizia contestată se întemeiază pe o apreciere nerezonabilă a probelor și pe concluzii care nu rezultă din materialul probator administrat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

22. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

23. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

24. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

25. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

26. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

27. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 27 mai 2025, decizia integrală fiind notificată recurentului, la 12 septembrie 2025, fapt confirmat prin avizul de recepție/livrare (f.d.106). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 10 noiembrie 2025, prin intermediul oficiului poștal, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

28. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeieri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

31. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

32. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

33. Completul de judecată notează că motivele invocate în cererea de recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, o reiterare a susținerilor examinate și o interpretare diferită a probelor administrate. Or, instanța de apel justificat a reținut că recipisa din 2 noiembrie 2012 constituie un act juridic de recunoaștere a datoriei, fiind întocmită și semnată personal de recurent, iar din conținutul acesteia rezultă în mod clar identitatea părților, natura obligației asumate, cuantumul datoriei și termenul de executare.

34. În așa mod, instanța de apel a analizat argumentele relevante ale părților, a examinat probele administrate și a expus motive clare privind dezacordul cu concluziile primei instanțe, explicând de ce recipisa constituie un act juridic valabil și de ce pretențiile reclamantului sunt întemeiate.

35. În lipsa unor erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

36. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

37. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

38. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Leonid Tîron, împotriva deciziei din 27 mai 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Munteanu

Gheorghe Stratulat